

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

77.

KURJER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 4-го Октября. — 1846 — Wilno PIĄTEK, 4-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Сентября.

Высочайшій Рескриптъ,

данный Г-ну Палътенику Кавказскому, Генералъ-Адютанту Князю Воронцову.

Князь Михаилъ Семеновичъ! Съ особымъ вниманіемъ прочитаю Я отчетъ вашъ за первый годъ управленія вами Кавказскимъ и Закавказскимъ краемъ. Къ душевному удовольствію Моему усмотрѣлъ Я изъ этого отчета новое доказательство той неустойчивой дѣятельности, пламеннаго усердія и неунынныхъ трудовъ, коими всегда сопровождалась истинно полезная для Отечества служба ваша. Въ короткое время пребыванія вашего на Кавказѣ, вы успѣли лично обозрѣть почти весь край; обратили самое тщательное вниманіе на всѣ безъ изыятія отрасли управленія онымъ; направить дѣйствія ихъ къ надлежащей цѣли; изслѣдовать нужды и потребности жи-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28 go Września.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do P. Namiestnika Kaukaskiego, Jenerał-Adjutanta
Xięcia Woroncowa.

Xiąże Michale, synu Szymona! Ze szczególną uwagą odezyciałem sprawozdanie wasze za piérwszy rok zarządania przez was krajem Kaukaskim i Zakaukaskim. Z najżywszém zadowolaniem dostarczęm z tego sprawozdania nowy dowód tej niezmiordowanej czynności, żarliwej gorliwości i nieustannych prac, które zawsze towarzyszyły prawdziwie pożytecznej dla Ojczyzny służbie waszej. Przez krótki czas pobytu swego na Kaukazie, zdołaście obejrzeć osobiście wszystek prawie kraj; zwrócić najtroskliwszą uwagę na wszystkie bez wyjątku gałęzie jego zarządu; skierować czynności ich ku należytemu celowi; zbadać potrzeby mieszkańców, i pomimo szczególnych zajęć waszych działaniami wojennymi, tudzież nie-

С М Ъ С Ъ.

Кардиналь Жицци.

Въ религіозномъ французскомъ журналѣ *Univers* сообщаютъ слѣдующія біографическія подробности о кардиналь статсъ-секретарѣ Церковной области.

Кардиналь Паскаль Жицци (*Gizzi*) родился, 22 Сентября 1787 года, въ Чеккано, городѣ ферентинской епархіи, въ той части церковной области, которая смежна съ Неаполемъ, и называется *Terra-di-Campagna*. Фамилія Жицци, хотя и не дворянскаго происхожденія, однако занимаетъ почетное мѣсто въ Чеккано. Юный Паскаль обязанъ отличившимъ своимъ воспитаніемъ своей фамиліи; будучи отправленъ, на слѣдственіи, въ ферентинскую коллецію, занимался тамъ, подъ руководствомъ вѣдомыхъ и ученыхъ профессоровъ, преимущественно Словесностію, положительными науками, Философією и Богословіемъ. По познаніямъ, онъ былъ первѣйшій изъ воспитанниковъ, а по нравственности и способностямъ, подавалъ профессорамъ прекраснѣйшія надежды. Школьныя товарищи уважали высокія его качества ума и сердца; вліяніе его на нихъ было такъ велико, что онъ всегда былъ посредникомъ между ними въ спорахъ. При томъ будучи врагомъ раздоровъ и отличающійся кротостію, искренностію, чистосердечіемъ и готовностію къ самопожертвованію, названъ былъ ими *Tutto di tutti* (весь для всѣхъ). Окончавъ курсъ Бо-

ROZMAITOŚCI.

KARDYNAŁ GIZZI.

Dziennik religijny francuzki *Univers*, ogłosił następujące szczegóły biograficzne o terażniejszym Kardynał Sekretarzu Stanu w Państwie Kościelném.

Kardynał Pascal Gizzi (Dzieci), urodził się dnia 22 września 1787 roku, w Ceccano, miasteczku dyecyzy Ferentino, w części Państwa Kościelnego graniczącej z Neapolem, nazwanej *Terra di Campagna*. Rodzina Gizzi, nie będąc szlachecką, zajmuje jednak znakomite miejsce w Ceccano. Jęj wianiem był młody Pascal staranne wychowanie swoje, i wysłany jęj kosztem do Kollegium w Ferentino, uczył się tam, pod kierunkiem pobożnych i uczonych profesorów, literatury, umiejętności, filozofii i teologii. W naukach odznaczał się przed innymi, a z charakteru i zdolności, Professorowie wielkie o nim powzięli nadzieje. Współuczniowie podziwiali też niemniej jego piękną przyniotę serca i umysłu, a wpływ jaki na nich wywierał, był taki, iż go zawsze wzywali za pośrednika do rozstrzygania wszelkich między nimi sporów. Przytém wielki nieprzyjaciel rozterek, łagodny, szczerzy, otwarty i zawsze gotów do poświęceń, nazwany został przez kolegów *Tutto di tutti* (wszystek dla wszystkich). Ukończywszy kursa teologii, otrzymał święcenia i udał się do Rzymu dla uczenia się prawa.

телей и, не смотря на особенныя заботы ваши по военнымъ дѣйствіямъ и неоднократное присутствіе ваше при войскахъ, дать движеніе многимъ важнымъ и обширнымъ дѣламъ, имѣющимъ цѣлю прочное устройство края на будущее время. Сими дѣйствіями вы вполне оправдали Мою къ вамъ довѣренность и дали Мнѣ право надѣяться, что Кавказскій и Закавказскій край, при вашей примѣрной попечительности и неутомимомъ усердіи, достигнетъ той степени внутренняго благоустройства, на которой Я желаю его видѣть. За таковыя заслуги ваши, Я считаю приятнымъ долгомъ изъявить вамъ Мою полную и совершенную признательность и благоволеніе. Пробываю навсегда неизмѣнно вамъ благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Царское Село,
12-го Сентября 1846 года.

Старшему Чиновнику I Отдѣленія Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, Камеръ-Юнкеру, Коллежскому Совѣтнику *Велинскому*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Вице-Директоромъ Инспекторскаго Департамента Гражданскаго Вѣдомства.

— Отставной 8-го класса Егоровъ, принять вновь на службу, и Всемилостивѣйше повелѣно быть ему Старшимъ Чиновникомъ I Отдѣленія Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи.

— Состоящій въ должности Виленскаго Гражданскаго Губернатора, Статскій Совѣтникъ *Жеребцовъ*, согласно прошенію его, по разстроенному здоровью, Всемилостивѣйше уволенъ отъ службы.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 3 Октября.

Изъ Бреслава получено отъ 30 Сентября слѣдующее извѣстіе: „Сегодня, въ 3 часа пополудни, прибылъ сюда изъ Цобтена Е. В. Король, со свитою; отдохнувъ полчаса, Его Величество отправился по желѣзной дорогѣ въ Верхнюю Силезію, въ сопровожденіи начальника этой провинціи, г. Веделла. Король будетъ имѣть ночлегъ въ Опельвѣ, и въ Субботу, утромъ, воротится въ Бреславль, откуда, по желѣзной дорогѣ поѣдетъ въ замокъ Эрдмансдорфъ.

Гросс-Тинцъ, 28 Сентября.

Сегодня происходила маневры 6 корпуса, при благоприятной погодѣ. Король и Королева прибыли

гословія, получилъ званіе священника, и за сѣмъ отправился въ Римъ, для изученія права.

Не имѣя, по скромности своей, и мысли о прелатурѣ, священникъ Джицци не искалъ протекціи, и не входилъ въ другія сношенія, кромѣ тѣхъ, какія представляло ему его положеніе, то есть онъ былъ знакомъ съ профессорами, нѣкоторыми школьными товарищами и однимъ адвокатомъ, подъ руководствомъ коего практически упражнялся въ дѣлопроизводствѣ. Но Всевѣдущій Творецъ, вскорѣ извелъ священника Джицци изъ мрачнаго уединенія, гдѣ предавался онъ любимымъ наукамъ, и призвалъ его къ труднѣйшимъ въ наше время дѣламъ и занятіямъ.

Въ 1819 году, Монсеньоръ Насалли, назначенный тогда Нунціемъ въ Люцернъ, предложилъ священнику Джицци, чтобы онъ сопровождалъ его въ качествѣ аудитора Нунціатуры. Священникъ Джицци согласился вступить въ эту важную должность, въ коей столько ознаменовалъ себя и такія оказалъ услуги, что спустя десять лѣтъ послѣ того, именно въ 1829 году, назначенъ былъ Папою Интервентиумъ при Туринскомъ дворѣ. Должность эту онъ исполнялъ до 1834 года, въ которомъ назначенъ былъ въ Брюссель, гдѣ въ 1837 году смѣнилъ его Монсеньоръ Форнари. Возведенный въ Оливскіе архіепископы въ 1839 году, онъ возвратился въ Швейцарію, въ качествѣ повѣреннаго Нунціа при Гельветическомъ союзѣ, гдѣ пробылъ цѣлой годъ. Съ 1840 по 1844 годъ, снова былъ въ Туринѣ, уже въ званіи апостолическаго Нунціа. Но вотъ наступало время, когда этотъ мужъ, обладающій такими отлич-

янократнѣею obecноѣи waszѣj przy wojskachъ, nadać ruch wielu ważnymъ i obszernymъ sprawomъ, mającymъ na celu trwałe urządzenie kraju na przyszłość. Temi czynnościami usprawiedliwiliście zupełnie Moje w was zaufanie i daliście Mнѣ право spodziewania się, że kraj Kaukaski i Zakaukaski, przy waszѣj wzorowѣj pieczołowitości i niezamordowanej gorliwości, przyjdzie do tego stopnia wewnętrzного dobrego urządzenia, na którymъ pragnę go widzieć. Za takowe zasługi wasze, poczytuję sobie za przyjemny obowiązekъ oświadczyć wamъ Moję nieograniczoną i zupełną wdzięczność i zadowolenie. Pozostaję zawsze niezmiennie dla wasъ życzliwymъ.

Na oryginalnymъ własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Царское Село,
12-го Сентября 1846 года.

Старшему Уряднику I Oddziału Przybocznej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi, Szambelanowi, Radcy Kollegialnemu *Welińskiemu*, Najlaskawiejъ rozkazano bydź Vice-Dyrektoremъ Inspektorskiego Departamentu Cywilnego Zarządu.

— Odstawny 8-jej klasy *Jegorow*, przyjęty znowu do służby, i Najlaskawiejъ rozkazano mu bydź Starszymъ Urdnikiemъ I Oddziału Przybocznej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi.

— Zostający w obowiązku Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, Radca Stanu *Żerebcow*, na własną prośbę, z powodu zwatłonego zdrowia, Najlaskawiejъ uwolniony ze służby.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 3 października.

Otrzymaliśmy następujące doniesienie z Wrocławia, z dnia 30-go września. „Dzisiaj o godzinie 3-jej z południa przybył tu Król ze swoimъ orszakiemъ, z miasta Zobten, i po półgodzinnymъ pobycie udał się drogą żelazną do wyższego Szląska, w towarzystwie Prezesa prowincyi, P. Wedell. Monarcha przepędzi noc w Opolu, a w Sobotę rano znowu wróci do Wrocławia, skąd koleją żelazną pojedzie do zamku Erdmansdorf.

Gross-Tinz w Szląsku, 28 września.

Najpiękniejsza pogoda sprzyjała dzisiaj obrotomъ wojennymъ 6 go korpusu armii. Król i Królowa przybyli o

Zbyt skromny aby myśleć o torowaniu sobie drógъ do prelatury, Xiądz Gizzi nie starał się o protektorów, ani też ubiegał się o inne stosunki, oprócz wynikającychъ z jego położenia, jakie miał z Professorami, kilku współuczniami i jedynymъ adwokatemъ, pod którego kierunkiemъ kształcił się w praktyce interessówъ prawnychъ. Ale Bóg, który zna sługъ swoichъ wiernychъ, wywiódł wnet Xiędza Gizzi z ciemnego ukrycia, gdzie się cichęj oddawał nauce, aby go powołać do najtrudniejszychъ w naszychъ czasachъ sprawъ i dziełań publicznychъ.

W roku 1819, Monsignor Nasalli, mianowany własnie Nuncyuszemъ w Lucernie, zaproponowałъ Xiędzu Gizzi, aby mu towarzyszyłъ w charakterze Audytora Nuncyatury. Xiądz Gizzi przyjął to ważne miejsce, na którémъ tak się odznaczył, i takie dla Kościoła położyłъ zasługi, że w 10 latъ później, stolica Apostolska mianowała go w roku 1829 Internuncyuszemъ przy dworze Turyńskimъ. Na tej posadzie zostawałъ aż do roku 1834, i w tymъ czasie posłany byłъ do Brukselli, gdzie go dopięro w roku 1837 Monsignor Fornari zastąpił. Mianowany Arcybiskupemъ Tubańskimъ, w lutymъ 1839, powróciłъ do Szwajcaryi jako uwieryczelony Nuncyusz przy konfederacyi Helweckiej, i przez cały rokъ tamъ zostawałъ. Od roku 1840 aż do roku 1844, sprawowałъ znowu interessa w Turyni, ale już z tytułemъ Nuncyusza Apostolskiego. Jakożъ czasъ jużъ było, aby mążъ takъ zdolny zająłъ miejsce w najwyższej radzie Kościoła, i aby purpura Kardynalska, na którą takъ zaszczytnie zasłużyłъ, nagrodziła je-

въ 10 часовъ. Войска раздѣлены были на два отряда, которые дѣйствовали одинъ противъ другаго. Принцъ Фридерикъ Прусскій и принцъ Карлъ Баварскій командовали своими полками.

Ф Р А Н Ц И Я.

Парижъ, 26 Сентября.

Англійскій посланникъ маркизь Норменби имѣлъ вчера въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ продолжительную конференцію съ г-мъ Гизо. Въ *Galignani's Messenger* пишутъ, что англійскій посланникъ подалъ французскому правительству энергическую ноту противъ бракосочетанія принца Монпансье, основанную на тѣхъ самыхъ началахъ, кои изъяснены г-мъ Бульверомъ мадритскому двору.

— Его Величество Король пріѣзжалъ вчера изъ Севъ Кла въ Тюльерійскій дворець, въ совѣтъ министровъ.

— Въ *Presse* сообщаютъ, что герцога Монпансьерскій просилъ Короля о дарованіи всепрощенія политическимъ преступникамъ, на что Король согласился и приказалъ министру внутреннихъ дѣлъ изготovitъ соответственное постановленіе.

— Королевскимъ постановленіемъ отъ 10 Іюля, для министра иностранныхъ дѣлъ открытъ кредитъ въ 1,200,000 фр.

— Вчера, утромъ, осмотрѣны были бумаги у двухъ испанскихъ грандовъ, маркиза Лабрадора и г-на Виллафранка.

— Въ нѣкоторыхъ журналахъ писали, что генералъ Кабрера, тотчасъ по прибытіи въ Лондонъ, обѣдалъ у Эспартеро. Въ *Courier Francais* опровергаютъ это извѣстіе, утверждая, что помннутые генералы не состоятъ въ сношеніяхъ между собою.

— Мароккскій императоръ, какъ слышно, просилъ французское правительство о присылкѣ 15,000 войска противъ Абд-эль Кадера. Говорятъ, что въ совѣтъ министровъ положено сосредоточить значительное число войскъ на мароккской границѣ.

— Трактатъ съ Абд-эль Кадеромъ о размятѣ плѣнныхъ уже заключенъ, и находящися во Франціи Арабовъ, приказано немедленно отправить въ Алжиръ.

27 Сентября.

Въ министерскихъ журналахъ, какъ-то: въ *Journal des Débats* и въ *Presse*, не упоминаютъ о протестѣ англійскаго посланника противъ бракосочетанія герцога Монпансьерскаго съ инфантиною Луизою; напротивъ того сообщаютъ, что бракосочетаніе это совершенно будетъ въ назначенный день.

— Въ *National* пишутъ, что гр. Монтмоленъ находится еще съ генераломъ Кабрерою въ Лондонѣ и старается произвести тамъ заемъ.

ными способностями, долженъ былъ занять мѣсто въ верховномъ совѣтѣ церкви, и украситься кардинальскою шапкою, которой онъ былъ столько достоинъ, за ревность и усердіе къ службѣ. Папа Григорій XVI исполнилъ этотъ долгъ, возведши его въ кардинальскій санъ, въ консисторіи 22 Января 1844 года, а вскорѣ потомъ назначилъ его и Легатомъ въ Форли. Благоразумное его управленіе, отличающееся всегда правосудіемъ, снискало ему любовь народа, который благодаря его попеченію, сохранилъ спокойствіе и порядокъ въ провинціи, потрясаемой погубившими смятеніями. Кардиналь Джинци находился въ Форли до самаго конклава.

Таково было дипломатическое и административное поприще министра, коего Пій IX призвалъ, при одобреніи всей Італіи, къ раздѣленію съ нимъ тяжкаго, но достославнаго труда въ управленіи церковію и римскимъ го ударствомъ. Самые просвѣщенные и опытные люди находятъ уже въ этомъ выборѣ вѣрнѣйшій залогъ лучшей своей будущности. Дѣла, которыми кардиналь Джинци почти исключительно занимался на своемъ мѣстѣ, и особенно участіе, которое онъ принималъ въ дѣлахъ католиковъ въ Швейцаріи и Бельгіи, представляютъ также ручательство того благоразумія и силы, коихъ, въ настоящія безпокойныя времена, требуетъ правленіе церкви. Всеобъемлющій и провинцательный гевій, просвѣщенный умъ правдивый, благородный и постоянный характеръ, — вотъ главныя черты прав-

godzinie 10-jej. Wojska podzielone były na dwa zastępy, i przedstawiły bitwę, w której Xiążę Fryderyk Pruski i Xiążę Karol Bawarski dowodzili swemi półkami.

F R A N C U J A.

Paryż, 26 września.

Posel angielski Margr. Normanby, miał wczoraj długą naradę z P. Guizot, w ministerstwie spraw zagranicznych. Dziennik *Galignani's Messenger* donosi, że Posel angielski podał rządowi francuzkiemu sprężystą protestacyę z powodu małżeństwa Xięcia Montpensier, opartą na tych samych powodach, jakie P. Bulwer dworowi hiszpańskiemu przedłożył.

— Król zjeżdżał wczoraj z St Cloud do Tuileryów, gdzie przewodniczył radzie Ministrów.

— *Presse* donosi, że Xiążę Montpensier, z powodu swoich zaślubin, upraszał Króla o amnestyę polityczną, na którą Monarcha przyzwolił, i Ministrowi spraw wewnętrznych stosowne postanowienie wygotować rozkazał.

— Postanowieniem Królewskiem z dnia 10 lipca, Minister spraw zagranicznych otrzymał kredyt w ilości 1,200,000 franków.

— Wczoraj rano przetrzasano najtroskliwiej papiery dwóch znakomych panów hiszpańskich: Margr. Labrador i P. Villafranca.

— Kilka dzienników donosiło, że Jenerał Cabrera zaraz po przybyciu swoim do Londynu, obiadował u Esparterego. *Kuryer Francuzki* zbija te doniesienia, utrzymując, że pomienieni Jenerałowie żądanych z sobą nie mają stosunków.

— Cesarz Marokkański miał prosić rząd francuzki o 15.000 wojska na pomoc przeciw Abd-el-Kaderowi. Zapewniają, że rada Ministrów miała postanowić, rozstawić znaczne wojsko przy granicach Marokkańskich.

— Traktat wymiany jeńców już jest zawarty z Abd-el-Kaderem: w skutek tego wydano rozkazy, aby znajdujących się we Francyi Arabów przewieść jak najspieszniej do Algierji.

Dnia 27 września.

Dzienniki ministerjalne jako-to: *Journal des Débats* i *Presse* nie wzmiankują nie o protestacyi Posła angielskiego przeciw zaślubieniu Xięcia Montpensier z Infantką Ludwiką; owszem donoszą najwyraźniej, że ślub Xięcia odbędzie się w czasie oznaczonym.

— *National* donosi, że Hr. Montemolin bawi jeszcze z Jenerałem Cabrera w Loudynie, i że tamże stara się zaciągnąć pożyczkę.

go poświęcenie się i gorliwość. Papież Grzegorz XVI wywiązał się z tego obowiązku, mianując go Kardynałem, na konsystorzu dnia 22 stycznia 1844 roku, i wkrótce potem posłał go na Legata do Forli. Rozumna jego i sprawiedliwa administracya zjednała mu cześć i miłość u ludu, który, dzięki jego staraniom, zachował spokojność i porządek wśród prowincyi, przez najopłakaniejsze zaburzenia wstrząsanęj. Kardynał Gizzi pozostał w Forli aż do czasu zwołania konklawe.

Taki był dyplomatyczny i administracyjny zawód Ministra, którego Pius IX powołał, z poklaskiem Włoch cały, do dzielenia z nim trudnych, a pełnych chwały rządów Kościoła i państwa Rzymskiego. Najswiatlejsi i najdoswiadczeni ludzie, widzą już w samym tym wyborze najpewniejszą rękojmią przyszłości. Interessa, jakimi się Kardynał Gizzi wyłączenie prawie ze stanowiska swego zajmował, a zwłaszcza udział jaki miał w sprawie Katolików w Szwajcaryi i Belgii, są już także niejako zakładem roztropności i siły, jakich ster nawy Kościoła w tych burzliwych czasach wymaga. Człowiek wielkiego serca, głęboki i przenikliwy gieniusz, umysł swiatły i sięgający daleko: charakter prawy, szlachetny i niezachwiany w zasadach i zamysłach swoich: oto są główne rysy moralnego obrazu Kardynała Gizzi. Szczery miłośnik sprawiedliwości i prawdy, nie oszczędzi sobie zapewne żadnych tru-

— Въ частномъ письмѣ изъ Лондона сообщаютъ, что Испанскій претендентъ не былъ принятъ ни однимъ членомъ дипломатическаго корпуса, не смотря на происки одного лорда, который дѣлательно его поддерживаетъ.

— Изъ захваченныхъ у маркиза Вилла-Франка бумагъ оказывается, что онъ содѣйствовалъ побѣгу принца. Между прочими бумагами найдено письмо маркиза къ принцу, въ которомъ онъ сообщаетъ ему о конференціи съ г-мъ Гизо въ Августѣ мѣсяцѣ, касательно бракосочетанія принца съ Королевою Изабеллою. Говорятъ, что и отвѣтъ Дона Карлоса найденъ въ бумагахъ маркиза. Генералъ Сопела содержится подъ строгимъ арестомъ въ *Conciergerie*, онъ задержанъ по тому поводу, что намѣревался отправиться тайно въ Испанію.

28 Сентября.

Въ *Journal des débats* прекращаютъ наконецъ сегодня молчаніе относительно протеста, сдѣланнаго, какъ говорятъ, англійскимъ правительствомъ противъ бракосочетанія принца Монпансьерскаго съ инфанткою. Въ журналѣ этомъ не противорѣчатъ тому, что англійскій посланникъ дѣйствительно сообщилъ министрамъ ноту своего правительства, касающуюся сего предмета, но опровергаютъ распространявшееся мнѣніе, будтобы это былъ формальный протестъ, угрожающій розрывомъ сношеній. „Весьма вѣроятно то,—пишутъ въ заключеніе въ этомъ журналѣ,—что представленіа, которыя англійское правительство призвало нужнымъ сдѣлать нашему правительству, коихъ духъ и содержаніе, по видимому, худо поняты, рано-ли поздно-ли будутъ обнародованы. Тогда мы убѣдимся, можетъ-ли это объявленіе имѣть англійскаго правительства имѣть тѣ послѣдствія, которыя ему приписываютъ, и вообще было-ли оно такого рода, чтобы благоразумные люди и друзья европейскаго мира, могли быть имъ обезпокоены.“

— Принцъ Монпансье и принцъ Омальскій выѣхали сегодня утромъ въ Испанію въ сопровожденіи адъютантовъ и ординарцевъ, также старшаго адъютанта Короля, пера Франціи, генерала барона Аталена. На пути въ Байонну заготовлено для прѣзда Ихъ Высочествъ на каждой стаяціи по 42 лошади. Въ будущій Четвертокъ, перваго Октября, принцы прѣдутъ въ Пуруа, гдѣ встрѣчены будутъ двумя Испанскими графами: маркизомъ Санта-Крусъ де Поваръ и маркизомъ Арана. Изъ Пуруа отправятся, чрезъ Толосу, Витторію, Бургосъ и Сеговію, въ Мадридъ, куда прѣдутъ 5 Октября. Обрядъ бракосочетанія будетъ совершенъ 10 числа.

— Герцогъ Глюксбергъ, прѣхавшій сюда третьяго дня, привезъ брачный договоръ инфантинны; сегодня онъ отправился обратно и прибудетъ въ Мадридъ до прѣзда правца Монпансье.

стеннаго изображенія кардинала Джинци. Усерднѣйшій поборникъ правосудія и истинны, онъ вѣрно не будетъ дорожить никакими трудами, чтобы достигнуть до нихъ, и употребитъ все мѣры, согласныя съ правосудіемъ и истинною, чтобы предоставить имъ побѣду и торжество. Сверхъ сего, онъ хорошо знаетъ свою эпоху, состояніе и разное стремленіе народовъ, интриги и извороты партій, нужды и опасности церкви, и наконецъ на продолжительномъ своемъ дипломатическомъ поприщѣ, приобрѣлъ отличную опытность и умѣнье заниматься дѣлами, и имѣлъ случай познакомиться съ лицами, заставляющими сими дѣлами во всехъ европейскихъ кабинетахъ. Въ Швейцаріи, гдѣ находился во время важныхъ волненій, онъ показалъ непоколебимую энергію и силу, при защитѣ дѣлъ церкви и апостольскаго престола. Въ Сардиніи, равно какъ и въ Бельгіи, успѣлъ снискать довѣренность верховной власти, епископовъ, духовенства и націи. По многимъ также другимъ своимъ занятіямъ, оказался столь дѣлательнымъ, усерднымъ, благоразумнымъ и предусмотрительнымъ, что уже при бывшемъ Папѣ, апостольская столица, справедливо сдѣлывала заслуги своего министра, удостоила его самыхъ почетныхъ знаковъ своей благосклонности; а съ другой стороны извѣстно, какъ до возведенія еще его въ настоящее званіе, римскій народъ, изъ привязанности къ нему почитальнаго почти равнѣ съ самимъ Піемъ IX, и съ какимъ радушіемъ принялъ было ложно распространявшійся, во время конклава, слухъ объ избраніи его на папскій престолъ.“

— Чытамы в листѣ prywatnymъ писанымъ z Londynu, że pretendent hiszpański nie był przyjęty przez żadnego członka Ciąła Dyplomatycznego, mimo czynnych zabiegów pewnego Lorda, który usilnie sprawę jego popiera.

— Z papierów zabranych Margr. Villafranca wykazuje się, że tenże miał czynny udział w ułatwieniu ucieczki Infanta. Między innymi zabrano list Margrabi do Xięcia, w którym zdaje mu sprawę o konferencyi mianej z P. Guizot w mieście sierpniu, w przedmiocie ożenienia go z Królową Izabellą II. gą. Miano także znaleźć i odpowiedź Don Karlosa. Jenerał Sopela osadzony został w ściśleń więzieniu w Conciergerie, z powodu, że miał zamiar udać się tajemnie do Hiszpanii.

Dnia 28 września.

Journal des Débats przerywa dziś nakoniecъ мълчєніє względemъ протестacyi zanicionej, jakъ gloszą, przezъ rządъ angielski przeciwkoъ zaślubinomъ Xięcia Montpensier z Infantką. Dziennik ten nie przeczy, że Posel angielski podałъ rzeczywiście Ministromъ нотę odъ rządu swego, tyczącą się tego przedmiotu, ale zbija rozszerzone mniemanie, jakoby to była formalna protestacya, grożąca zerwaniemъ przyjaźni. „Bardzo jest podobnymъ do prawdy — pisze w końcu ten dziennik — że przedstawienia, jakie rządъ angielski osądził za potrzebę uczynić rządowi naszemu, a których charakter i osnowa zdają się być źle zrozumiane, przedź czy później ogłoszone zostaną. Wtedy przekonamy się najlepiej, czy to objawienie zdania rządu angielskiego może mieć następności, jakie mu przypisują, i czy w ogólności było tego rodzaju, aby rozsądni ludzie i przyjaciele europejskiego pokoju, mogli się tѣmъ niepokoić.“

— Xiąę Montpensier wyjechał dziś rano z Xięciemъ Aumale do Hiszpanii. Xiąętomъ, przezъ adjutantów i Jenerałówъ służbowychъ towarzyszy Jenerałъ Baronъ Athalin, Par Francyi, piѣrwszy Adjutantъ Królewski. Na gościncu do Bajonny rozstawiono dla Xiąęzъ na każdej stacyi po 42 konie. We Czwartek, 1-go Października, staną Xiąęzъ w Irun, gdzie powitani będą przezъ dwóch Grandówъ hiszpańskich, Margr. Santa Cruz de Povar i Margr. Arana. Z Irunъ pojedą przezъ Tolozę, Witoriją, Burgos i Segowię do Madrytu, gdzie 5-go Października przybędą. Ślubъ odbędzie się 10-go.

— Xiąę Glücksbergъ przybył tu onegdaj z kontraktemъ ślubnymъ Infantki, dzisiaj zaś wyjechał na powrótъ do Madrytu, gdzie przedъ Xięciemъ Montpensierъ ma stanąć.

dów, aby je dojrzecъ i uznać, i nie zaniecha użyć wszelkichъ środków, zgodnych z tą sprawiedliwością i prawdą, aby imъ triumfъ i zwycięstwo zapewnić. Nadto zna onъ doskonale swoje epokę, stan i rozmaite dążenia ludów, podstępny i wybiegi stronictw, potrzeby i niebezpieczeństwa Kościoła; i nakoniec, przezъ długi dyplomacyczny swój zawód, nabył niepospolitego doświadczenia i w prawy w prowadzeniu interesów, i miał sposobność poznać z bliska osoby, zajmujące się niemi we wszystkichъ gabinetachъ Europy. W Szwajcaryi, gdzie się znajdowałъ w czasachъ bardzo burzliwych, dał dowódъ niezachwianej energii i siły, stającъ w obronie sprawy Kościoła i Stolicy Apostolskiej. W Sardynii, równie jak i w Belgii, umiałъ zjednać zarazemъ zaufanie władzy, Episkopatu, duchowieństwa i narodu. W wielu też innych niemię trudnychъ negocyacyachъ okazałъ się takъ czynnymъ, gorliwymъ, roztronnymъ i biegłym, że już za przeszłego Papieża, Stolica Apostolska oceniającъ słusznie zasługi swego Ministra, obsypała go najzaszczytniejszemi dowodami swego wielkiego zadowolenia; a z drugiej strony wiadomo, jak przedъ wyniesieniemъ go jeszcze na dzisiejszą dostojność, lud Rzymski w miłości swojej kładłъ go prawie na równi z samymъ Piusemъ IX, i z jaką radością przyjąłъ byłъ rozgłoszoną fałszywie podczasъ Konklawe wiadomość o wyborze jego na stolicę Papieżką.“

— Маршалъ Бюжо получилъ предписание отпра- виться немедленно въ Алжиръ, дабы наблюдать за движеніями Абд-эль-Кадера на Мароккской границѣ. Маршалъ намѣревался пробыть еще нѣкоторое вре- мя въ Эксидейль, но, получивъ это предписание, рѣшился выѣхать въ первыхъ числахъ Октября.

29 Сентября.

Сегодня получена телеграфическая депеша о прибытіи герцоговъ Монпансье и Омальскаго въ Бор- до и объ отъѣздѣ ихъ въ Байонну.

— Французское и испанское правительства полу- чили донесенія о выѣздѣ генерала Кабреры изъ Лондона въ Испанію, генеральъ сѣлъ въ Сутамптонъ на пароходъ, совершающій рейсы между этою га- ванью и Кадиксомъ.

— Полки, расположенные гарнизонами въ городахъ южной Франціи, и долженъ твовавшіе перейти въ другіе города, получили предписание остаться на сво- ихъ квартирахъ до исхода Октября. Нѣсколько ба- талионовъ выступило къ границѣ, чтобы пресѣчь ис- панскимъ выходцамъ возвращеніе въ отечество.

— Гау Александру Дюма поручено отвести въ Испанію орденъ, которые будутъ розданы, по случаю бракосочетанія герцога Монпансьерскаго съ инфан- тиною Луизою. Онъ отправится въ будущій Четвер- токъ.

А н г л і я

Лондонъ, 25 Сентября.

Вчера у Ея Величества Королевы былъ боль- шой банкетъ для Высокихъ своихъ гостей: Короле- вы Аделаиды, Принцессы Прусской, наследнаго ве- ликаго герцога Мекленбургскаго и его супруги.

— Вице-адмиралъ Паркеръ, командующій флотомъ въ Средиземномъ морѣ, получилъ приказаніе распо- ложить свой флотъ въ направленіи отъ устья рѣки Тага къ Кадиксу.

— Графъ Монтемоленъ все еще находится здѣсь; онъ живетъ уединенно въ Брауншвейгской гостини- ци.

— Огромный пароходъ *Great-Britain*, совершаю- щій путешествія между Ливерпулемъ и Нью-Йор- комъ, отправляясь въ сей послѣдній городъ, сѣлъ, третьяго дня, на мѣль, подлѣ восточнаго берега Ирландіи, въ заливѣ, въ виду Дондруна, и по послѣднимъ донесеніямъ, не былъ еще снятъ съ оной. Экипажъ и путешественники, безъ всякаго вреда, перевезены на берегъ.

— Правительство изыскиваетъ средства въ облег- ченію бѣдности въ Ирландіи; на шести пароходахъ от- правлены туда запасы кукурузы и сухарей.

— Изъ всего видно, что О'Коннелъ заключилъ съ вигами союзъ, вслѣдствіе коего ему вѣрили снова должностъ мирнаго судьи. Теперь оправдывается, по видимому, предвѣщаніе одной изъ газетъ, что всѣ движенія О'Коннеля имѣли единственною цѣлю возвращеніе вигамъ кормила правленія.

— Статья: „Плоды свободной торговли“, въ *Liverpool Mail*, сообщаетъ, что таможенный до- ходъ тамошней гавани, въ послѣднія недѣли, чрезвы- чайно усилился; ибо тогда какъ прежде поступало еженедѣльно дохода не болѣе 50,000 ф. ст., нынѣ вы- ручается по 90,000 фунт. стерл. въ недѣлю.

— Ежегодно число домовъ въ Лондонѣ увеличи- вается, сады и бульвары исчезаютъ, окружность го- рода все болѣе и болѣе расширяется, и почти нѣтъ уже мѣста для живыхъ; но скоро не станетъ его и для мертвыхъ. Съ тѣхъ поръ, какъ бывшія при церквахъ кладбища переведены въ поле, каждая сажень земли для погребенія умершихъ вздорожала, и вскорѣ она сдѣлается совершенно недоступною для бѣднаго класса народа. Для предупрежденія сего, составилось здѣсь погребальное общество, съ цѣлю основать новыя кладбища въ разстояніи 20 или 30 миль отъ Лондона, вблизи желѣзныхъ дорогъ, и ежедневно доставлять туда покойниковъ на особыхъ вагонахъ. Это новый источникъ прибыли для желѣ- зныхъ дорогъ, о коемъ вѣрно недумали первоначаль- ные учредители оныхъ.

26 Сентября.

Вчера происходило засѣданіе кабинетнаго совѣ- та въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ, продолжав- шеся 2½ часа. Лордъ Пальмерстонъ и графъ

— Marszałek Bugeaud otrzymał polecenie udać się niezwłocznie do Algieru, w celu czuwania nad porusze- niami Abd-el-Kadera przy granicach Marokkańskich. Marszałek chciał jeszcze czas niejaki przepędzić w Exci- deuil, ale odebrawszy ten rozkaz, pośpieszył do Algieru i pierwszych dni Października.

Dnia 29 września.

Dzisiaj nadeszła wiadomość telegrafem, że Xiążęta Montpensier i Aumale przybyli szczęśliwie do Bordeaux i wyjechali do Bajonny.

— Rządy francuzki i hiszpański otrzymały wiadomość o wyjeździe Jen. Kabrery z Londynu do Hiszpanii. Jeneral wsiadł na parostatek w Southampton, odbywający służbę między tym portem a Kadyxem.

— Półkom stojącym na załodze w miastach południo- wych, które do innych miast przejść miały, dano rozkaz pozostać na dawniejszym stanowisku, aż do końca Paź- dziernika. Kilka batalionów wyruszyło ku granicom, w celu wzbronięcia wychodźcom hiszpańskim powrotu do ojczyzny.

— P. Alexander Dumas otrzymał posłannictwo zawieść do Hiszpanii ordery, mające być rozdane z powodu zaślubin Xięcia Montpensier z Infantką Ludwiką. Odjeżdża w przyszyły Czwartek.

А н г л і я.

Лондонъ, 25 сѣрпня.

Wczoraj, Królowa dawała w Windsor, wielką bie- siadę dla Dostojnych swych gości: Królowej Adelaidy, Xiężny Pruskiej i dziedzicznego wielkiego Xięcia Meklen- burgskiego, tużież jego małżonki.

— Vice-Admirał Parker, dowódzca floty angielskiej na morzu Śródziemnym, otrzymał rozkaz zatrzymać całą swoją flotę na wodach pomiędzy ujściem Tagu a Kadyxem.

— Hr. Montemolin hawi tu ciągle i prowadzi życie sa- motne w hotelu Brunswickim.

— Olbrzymi parowy okręt *Great-Britain*, odbywający podróż między Liverpool a New-Yorkiem, udając się do tego ostatniego miasta, osiadł onegdaj na mieliźnie, przy wschodnim brzegu Irlandyi, w zatoce pod Dundrun, i według ostatnich wiadomości nie był jeszcze uratowany. Osa- da i podróżni, znajdujący się tą razą w większej niż kiedy liczbie, zostali przewiezieni na ląd bez żadnej szkody.

— Rząd zajmuje się czynnie niesieniem pomocy Ir- landyi, i wysłał tamże kukuruzę i suchary na sześciu pa- rostatkach.

— Ze wszystkiego okazuje się, że agitator O'Connell zawarł z Wigami przymierze, skutkiem którego przywró- cony został na urząd Sędziego pokoju. Zdaje się teraz sprawdzać przepowiednia jednej z gazet, że cała agitacya O'Connella miała jedynie na celu przywrócenie Wigów do steru rządu.

— Pod napisem: O woce wolnego handlu, do- nosi *Liverpool Mail*, że dochody celne w tamecznym porcie, w ostatnich tygodniach nadzwyczajnie się powiększyły; podczas bowiem gdy dawniej przynosiły co tydzień około 50 000, teraz przynoszą około 90,000 f. szt.

— Z każdym rokiem przyrasta liczba domów w Londy- dynie, ogrody i aleje znikają, obręb miasta coraz bardziej się rozprzestrzenia, i niema prawie już miejsca dla żyją- cych. Lecz wkrótce nie stanie go i dla umarłych. Odkad ementarze z pobliza kościołów w pole przeniesione zostały, należy się spodziewać, iż wkrótce te kilka piędzi ziemi, w którychby ciało ludzkie spoczęło, nadzwyczaj podroże- ją, a dla uboższych weale do nienabycia się staną. Dla tego zawiązują się już towarzystwa pogrzebne, w celu zakła- dania nowych ementarzy, leżących o 20 lub 30 mil od Lon- dynu, w poblizu żelaznych kolei, aby codziennie osobne wagony z trupami odchodzić mogły. Jest to nowa korzyść z żelaznych kolei, o której pierwotni ich spekulanci zapew- ne nie myśleli.

Dnia 26 września.

Wczoraj odbywała się rada gabinetowa w minister- stwie spraw zagranicznych, 2½ godziny trwająca. Lord Palmerston i Hr. Clarendon przybyli na nią z zamku

Кларендонъ прибыл на засѣданіе изъ Виндзорскаго замка, куда первый изъ нихъ воротился въ тотъ же вечеръ. Сегодня, въ сказанномъ замкѣ, въ присутствіи Королевы, происходило засѣданіе тайнаго совѣта.

— Генералъ О'Бриенъ назначенъ генеральнымъ консуломъ въ Уругваѣ.

— Арабы, собравшіеся подъ Аденомъ, въ числѣ 6,000 человекъ, по поводу возникшихъ недоразумѣній, разошлись во все стороны, 31 Августа. Кажется, что управляющій ими шейхъ не имѣлъ денегъ, для выдачи имъ жалованья.

— Юный принцъ Мовфортскій, второй сынъ Иеронима Бонапарте, прибылъ въ Субботу въ Лондонъ, для посѣщенія своего двоюроднаго брата, принца Лудовика Наполеона. По причинѣ кончины Лудовика Бонапарте, бывшаго Голландскаго Короля, его сынъ Лудовикъ, бывший Гамскій узникъ, сдѣлался главою семейства Бонапарте.

— Въ шотландскихъ горахъ и на окрестныхъ островахъ, сборъ картофеля совершенно пропалъ, какъ и въ Ирландіи. На одномъ изъ гебридскихъ острововъ, господствуетъ уже настоящій голодъ; многіе изъ жителей питаются исключительно рыбою. Съ величайшимъ ужасомъ ожидаютъ тамъ зимы.

И т а л і я.

Римъ, 16 Сентября.

Его Святѣйшество явилъ на дняхъ новый примѣръ строгаго правосудія, съ которымъ онъ выкажетъ и наказываетъ злоупотребленія по всемъ частямъ управленія. Расположенные въ здѣшнихъ казармахъ солдаты, получаютъ, сверхъ жалованья, необходимыя жизненные припасы и хлѣбъ, который пекутъ въ особой для сего устроенной пекарнѣ, и для котораго мука доставляется поставщикомъ гр. Н. и комп. Въ послѣднее время мука эта была такъ не хороша, что, кромѣ недостатка въ вѣсѣ, хлѣбъ былъ чрезвычайно не вкусенъ. 8-го Сентября, одинъ изъ солдатъ, въ то время, когда Папа съ триумфомъ возвращался въ Квиринальскій дворецъ, осмѣлился подойти къ Его Святѣйшеству, и поднесши ему кусокъ помянутаго хлѣба, подалъ жалобу на пекарю и поставщиковъ. Папа, убѣдившись въ истинѣ, на другой день призвалъ къ себѣ военнаго министра, Монсиньора делла-Спада и, сдѣлавъ ему строгаго замѣчаніе за то, что онъ ничего не знаетъ о злоупотребленіи, приказалъ изслѣдовать это дѣло, для обнаруженія и наказанія виновныхъ, а между тѣмъ двухъ поставщиковъ (компан. гр. Н.) и трехъ пекарей велѣлъ взять подъ арестъ и посадить въ замкѣ св. Ангела, до окончанія дѣла. Весь запасъ сего продовольствія, состоящій слишкомъ изъ 4,000 хлѣбовъ, розданъ былъ бѣдному народу; а солдатамъ, до устройства новой пекарни, велѣно давать по 4 баюкки (5 коп.) въ сутки, чтобы они сами для себя покупали хлѣбъ въ городѣ. Обстоятельство сіе доставило еще и ту пользу, что правительство предписало произвести строгую ревизію мѣры и вѣса у булочниковъ, мясниковъ и всякаго рода продавцевъ състныхъ припасовъ, которые дониндѣ не подвергались ни какому контролю. Сверхъ сего, Его Святѣйшество, нисколько не полагаящейся на представляемые отчеты, и желающій всегда лично убѣдиться во всемъ, постигъ неожиданно, третьяго числа, все здѣшнія казармы и разсмотрѣвалъ ихъ устройство во всей подробности. А такъ какъ онъ не всею остался доволенъ, то надѣются, что и въ этомъ отношеніи послѣдуютъ скорѣй значительныя реформы.

— Известно, что анконскій делегатъ, Монсиньоръ Росси, и романскій делегатъ, Монсиньоръ Пиччи, получили предписаніе отправиться въ Римъ для оправданія; они оба обвиняются въ разныхъ злоупотребленіяхъ, и на нихъ подано было много жалобъ частными лицами. Папа, убѣдившись, что они действительно виноваты, удалил ихъ отъ службы, отнявъ у нихъ званіе: *Монсиньоръ-ди Монтеллетто* (одно изъ важнѣйшихъ званій въ церк. обл.), и дозволилъ именоваться только *Abbate*. Когда послѣ этого Пиччи жаловался Его Святѣйшеству на то оскорбленіе, которому онъ влѣдствіе сего подвергается, Папа строго отвѣчалъ ему: „Надобно прежде думать, чтобы послѣ не жалѣть“ — (*Pensarsi pria, e non pentirsi poi*).

Windsorskiego, gdzie pierwszy wieczoremъ знаму powrócił. Dzisiaj przewodniczyła Królowa tajnej radzie w zamku Windsor.

— Jenerał O'Brien mianowany został konsulemъ генеральнымъ в Уругвају.

— Arabowie zgromadzeni pod Adenem, w liczbie 6 000 głów, z powodu zaszyłychъ nieporozumieńъ rozpięrzchli się na wszystkie strony w dniu 31 m sierpnia. Zdaje się, że dowodzący nimi Szeichъ nie miałъ pieniędzy do płacenia imъ żołdu.

— Młody Xiążę Montfort, (drugi syn Hieronima Bonapartego, przybył onegdaj do Londynu dla odwiedzenia swego brata stryjcznego, Xięcia Ludwika Napoleona. Przez śmierć Ludwika Bonapartego, byłego Króla hollenderskiego, syn jego Ludwikъ, były więzienъ w Ham, jako głowa linii starszej, został zarazemъ naczelnikiemъ familii Napoleonskiej.

— W górachъ szkockichъ i na pobliskichъ wyspachъ, zbiory kartofliъ przypadły zupełnie takъ jakъ w Irlandyi. Na wyspie Mull, jednej zъ Hebrydów, panuje jużъ formalny głódъ; wielu mieszkancówъ żywi się tylko rybą. Z wielką trwogą oczekują tamъ zimy.

W ł o s t y.

Rzym, 16 września.

Ojciecъ św. okazałъ w tychъ dniachъ nowy przykładъ ściśłości i surowej sprawiedliwości, z jaką wgląda i karci nadużycia we wszystkichъ gałęziachъ zarządu. Stojący w tutejszychъ koszarachъ żołnierze, otrzymują, oprócz żołdu, potrzebną żywność w naturze i chlebъ, wypiekany w osobno na to urządzonej piekarni, na który mąkę dostarczają liweranci: Hr. N. i spółka. W ostatnichъ czasachъ, mąka ta takъ była zepsutą, iż oprócz fałszywej wagi, chlebъ byłъ nie do jedzenia. Jeden zъ żołnierzy, d. 8 września, właśnie gdy Papięzъ w tryumfie do pałacu Kwirynalskiego powracał, osmiałъ zbliżyć się do Jego Świątobliwości, i podającъ mu kawałъ rzeczonego chleba, zaniósłъ skargę na piekarza i liwerantów. Ojciecъ św. przekonawszy się o prawdziw., wezwałъ nazajutrzъ do siebie Ministra wojny, *Monsignore della Spada*, i zgromiwszy go surowo za niewiadomość o témъ nadużyciu, rozkazałъ natychmiastъ przedsięwziąćъ ściśle śledztwo w celu wykrycia i ukarania winnychъ: a tymczasemъ dwóchъ liwerantów, (spólników Hr. N.), i trzechъ głównychъ piekarzy, osadzić w zamku św. Anioła, aż do ukończenia sprawy. Cały запасъ takowego chleba, wynoszący przeszło 4,000 bułekъ, rozdano ubogimъ miejskimъ. Żołnierzomъ zaś, do czasu urządzenia nowej piekarni, rozkazano wydawać codzięń po 4 bajokki (5 kop.), a żeby sami sobie kupowali za nie chlebъ w mieście. Okoliczność ta, i tenъ jeszcze przyniośla pożytekъ, iż rządъ nakazałъ ściśłą rewizyą wag i miar u piekarzów, rzeźników, i przekupniówъ żywności wszelkiego rodzaju, które dotychczasъ żadnej nie ulegały kontrolli. Prócz tego Ojciecъ św., który nie rad polegać na sprawozdaniachъ, i woli sam o wszystkimъ przekonywać się naocznie, odwiedziłъ niespodzianie onegdajъ wszystkie tutejsze koszary, wzierającъ ściśle w najdrobniejsze szczegóły ichъ urządzenia. Ze zaś nie ze wszystkiego byłъ zadowolony, i owszemъ znalazłъ wiele do nagany, spodziewają się, że i w tymъ względzie znaczne wkrótce nastąpią реформы.

— Wiadomo, iż delegatъ w Ankonie, *Monsignore Rossi*, i drugi także delegatъ w Romani, *Mons. Ricci*, powołani zostali dla usprawiedliwienia się do Rzymu; obadwaj albowiemъ stali się winnymi nadużyć w urzędowaniu i liczne wywołali na siebie skargi mieszkancówъ. Papięzъ przekonawszy się o istotnejъ ichъ winie, oddaliłъ obu ze służby cywilnej, (dobrałъ imъ tytułъ *Monsignore di Mantelietto* (jeden zъ najwyższychъ w kraju), i pozwoliłъ tytułować się tylko po prostu: *Abbate*. Gdy zaś Ricciъ zaliłъ się przedъ Papięzemъ na doznana przezъ to zniewagę, Ojciecъ św. odpowiedziałъ mu surowo: „Należy myśleć pierwej, a nie żałować otm.“ (*Pensarsi pria, e non pentirsi poi*).

— Папа назначил членомъ комитета желѣзной дороги Микель Анджело Гаэтани, князя Теано.

— Профессоры папской академіи св. Луки: президентъ Іоанъ Сильвани, вице-президентъ Джозеппо Де-Фабрисъ и экс-президентъ Клементио Фальки, въ качествѣ депутатовъ сей академіи, явились, 24 числа м. м., къ Его Святѣйшеству, и вручили своему монарху докторскую шляпу, медаль и статуэты сей академіи. Папа принялъ эту ученую депутацию весьма вѣжливо, и благодарилъ за оказанную ему честь; при чемъ изъяснилъ свою благосклонность къ сему заведенію и общалъ свое папское покровительство.

— Папа подарилъ здѣшнему зоологическому кабинету рѣдкое собраніе Нубійскихъ птицъ и ископающихся изъ Сенегала.

— Во Флорентинскихъ газетахъ пишутъ, что по причинѣ послѣдняго землетрясенія болѣе 8.000 чел. лишились всего достоянія. Великій герцогъ, который по своему имуществу принадлежить къ числу богатѣйшихъ монарховъ въ Европѣ, объявилъ 29 Августа, что разрушенныя дома будутъ построены на его счетъ, и потерпѣвшіе жители освобождаются отъ платежа податей до 1848 года.

18 Сентября.

По приказанію высшаго начальства вчера срытъ въ рѣку весь запасъ муки, приготовленной для продовольствія войска. Не смотря на то, сегодня, въ опредѣленное время раздавали живымъ чинамъ печеный хлѣбъ; притомъ сдѣлано распоряженіе, дабы два хлѣба, запечатанные въ присутствіи солдатъ, отсылаемы были каждодневно къ командиру генералу и къ военному министру. Вчера представивъ былъ запечатанный хлѣбъ Его Святѣйшеству Папѣ и кардиналу статсъ-секретарю Джизци. Для продовольствія войскъ вѣльно поставялъ исключительно муку туземнаго происхожденія: брошенная въ рѣку куплена была по вискимъ цѣнамъ за гравицею.

— Папа издалъ постановленіе, по силѣ коего впредь никто не можетъ занимать нѣскольکو должностей и получать за оныя жалованья, но долженъ довольствоваться однимъ мѣстомъ, и присвоеннымъ оному содержаніемъ.

— Здѣсь со дня на день ожидаютъ прибытія герцога Тосканскаго, который недѣли двѣ пробудеть въ Римѣ.

— 13 числа Сентября, послѣ холодной и сырой ночи, началъ дуть сѣверный вѣтеръ, а на другой день, высоты Аbruцкихъ горъ покрыты были снѣгомъ. Теперь погода возстановилась и мы наслаждаемся самымъ пріятнымъ воздухомъ.

— Изъ Неаполя увѣдомляютъ, что 11 и 12 Сентября Везувій сталъ опять извергать, но не пламя а только искры; ночью этотъ огненный дождь представлялъ самое восхитительное зрѣлище.

Ливорно, 27 Сентября.

Сегодня прибылъ сюда принцъ Жуэвильскій на пароходѣ, завтракалъ у Французскаго консула и немедленно отправился во Флоренцію. Принцъ отказался отъ всѣхъ почестей. Не лзя было даже салютовать ему, потому что дома поврежденные землетрясеніемъ, могли бы совсѣмъ обрушиться отъ новаго сотрясенія.

Испанія.

Мадридъ, 21 Сентября.

Газеты, принадлежащія къ партіи прогрессистовъ, сообщаютъ публикѣ свои разсужденія о бракосочетаніи Ивфантины, почти ежедневно подвергаются конфискаціи, по поводу неприличнаго тона, съ какимъ отзываются о французской династіи а политикѣ.

— Оба разрѣшенія Папы насчетъ бракосочетанія получены здѣсь изъ Рима 19 го числа с. м.

— Французскій посланникъ получилъ уже увѣдомленіе о бѣгствѣ графа Монтемолина и генерала Кабреры. Со всѣхъ сторонъ получаютъ донесенія о приготавлиющихся движеніяхъ карлистовъ и прогрессистовъ.

— Англійскій курьеръ привезъ сюда, третьяго дня, формальную протестацию своего правительства,

— Отецъ св. мianовалъ члѣнкомъ комиссиі дрѣгъ желѣзныхъ Микхаѣла Аніола Гаэтани Хіеція Теано.

— Professorowie Papieźkiej Akademii św. Łukasza: Jan Silvagni, Prezes, Józef De-Fabris, Wice-Prezes, i Klemens Falchi, Ex-Prezes, jako Deputowani tej sławnej Akademii, udali się dnia 24 sierpnia do Jego Świątobliwości i doręczyli potrójnie ukoronowanemu Władcy kapelusze doktorski, med i statuta tejże akademii. Papież przyjął tę uczoną deputacyą bardzo łaskawie, podziękował jej mocno za wyświadczony mu zaszczyt, wynurzył szacunek swój dla tego instytutu i przyrzekł mu swoje opiekę.

— Отецъ св. obdarzył gabinet zoologiczny tutejszego uniwersytetu znakomitym zbiorem ptaków z Nubii i zwierząt ssących z Senegalu.

— Dowiadujemy się z dzienników Florenckich, że w skutku ostatniego trzęsienia ziemi, przeszło 8.000 osób całe swoje mienie utraciło. Wielki Xiążę, który przez prywatny majątek, jest jednym z najbogatszych Monarchów Europejskich, ogłosił 29 go sierpnia, że sam swoim kosztem każe odbudować rozwalone domy, i mieszkańców uszkodzonych, do roku 1848 od wszelkich podatków uwolnić.

Dnia 18 września.

Z polecenia najwyższej władzy, kazano wczoraj wrzucić do Tybru cały zapas złej mąki, przeznaczonej na chleb dla wojska; dzisiaj zaś, o zwykłej godzinie, rozdawano żołnierzom chleb z nowej piekarni. Przytém z wyraźnej woli Papieża, postanowiono, aby codziennie odtąd dwa opieczętowane w obecności żołnierzy bochenki, przesyłane były: jeden dowódcemu Jenerałowi, a drugi Ministrowi wojny. Wczoraj, dwa takie opieczętowane chleby, Minister wojny posłał Ojcu św. i Kardynałowi Sekretarzowi Stanu Gizzi. Kazano także, aby odtąd na chleb dla wojska zakupywać tylko mąkę krajową; gdyż ta, którą do Tybru wrzucono, za bezcen zakupiona była za granicą.

— Отецъ св. postanowił, że nikt na przyszłość nie będzie mógł piastować kilku razem urzędów i pobierać za nie kilku razem pensyi, ale na jednej tylko posadzie i na jednej płacy poprzestać musi.

— Spodziewamy się codziennie przybycia wielkiego Xięcia Toskańskiego, który się w Rzymie około dwóch tygodni zatrzyma.

— Dnia 13-go września po zimnej i słotnej nocy, powstał wiatr północny, a nazajutrz ujrzano wzgórza i góry Abruzzo okryte sнѣgiem. Teraz zawitała znowu pogoda i mamy czas bardzo przyjemny.

— Donoszą z Neapolu, że 11-go i 12-go września znowu wybuchał Wезувіusz, tym razem jednak nie wznosił się żеn płomień, spadał tylko deszcz z iskier, co najwspanialszy w nocy tworzyło widok.

Livorno, 27 września.

Dzisiaj przybył tu parostatkіem Xiążę Joinville, śniadał u Konsula francuzkiego i udał się natychmiast do Florencyi. Xiążę nie przyjął żadnych honorów; nie można go nawet było pozdrawiać wystrzałami z dział, gdyż domy, które przez trzęsienie ziemi ucierpiały, byłyby zagrożone zupełnem zawaleniem się, przez to nowe wstrząśnienie.

Hiszpania.

Мадридъ, 21 września.

Газеты stronnictwa progressistów, piszące o małżeństwie Infantki, są tu codzien prawie konfiskowane, z powodu nieprzyzwoitego tonu, z jakim mówią o dynastyi i o polityce francuzkiej.

— Obie dyspensy nadeszły tu z Rzymu d. 19 b. m.

— Poseł francuzki otrzymał już wiadomość o ucieczce Hr. Montemolin i Jen. Cabrery. Ze wszystkich stron dochodzą doniesienia o gotujących się poruszeniach Karlistów i Progressistów.

— Goniec angielski przywiózł tu onegdaj formalną протестacją swego rządu przeciwko zameżczeniu Infantki, która

противъ бракосочетанія инфантивы, которую Г. Бульверъ сегодня вручить Г. Истурису. Французскій посланникъ, Графъ Брессонъ, употребляетъ все усилія, чтобы вышить Испанскимъ министрамъ новую отвагу.

— 17 го числа, англійскій флотъ оставилъ Кадиксъ, и отплылъ къ Лиссабону.

— Много разныхъ толковъ породилъ здѣсь слухъ, будто бы изъ Парижа прислали для Королевы Изабеллы придворнаго повара.

23 Сентября.

Инфанту Донъ Франциску де Ассисъ кортесы поднесли адресъ съ поздравленіемъ по случаю предстоящаго бракосочетанія его съ Королевою, изъявивъ въ ономъ, что ни одинъ изъ привцевъ не былъ достойнѣе его стать такъ близко къ престолу, и ни одинъ изъ нихъ никогда не пользовался такою всеобщею любовію, какъ онъ. Инфантъ былъ весьма тронутъ этимъ адресомъ; причемъ объявилъ, что онъ истинно преданъ правленію. Депутаты конгресса, послѣ этихъ словъ инфанта, воскликнули съ восторгомъ: „да здравствуетъ герцогъ Кадикскій.“

— Конгрессъ утвердилъ смѣту податей 134 головами противъ 13.

— Г-нъ Бульверъ находился вчера на аудіенціи у Королевы. Инфантина, будучи нездорова, не находилась при этомъ, что подало поводъ къ догадкамъ, что Англійскій посланникъ не хотѣлъ поздравить инфантивы.

— Генералъ Нарваезъ прибылъ сюда 15 числа и привѣтъ былъ Королевою въ частной аудіенціи.

Мексика.

Последнія извѣстія изъ Нью-Йорка отъ 1 с. м. сообщаютъ, что, 15 Августа, Сантана прибылъ въ Вера-Круцъ, и немедленно привѣлъ начальство надъ возмутителями; департаменты Пуэбла и Мексиканскій объявили себя въ его пользу. Парадесъ попался въ плѣнъ. Генералъ Саль управлялъ возмущеніемъ въ столицѣ. Калифорнія занята уже войсками Соединенныхъ Штатовъ и присоединена къ этому государству. Это извѣстіе получилъ англійскій консулъ въ Вера-Круцъ 16 Августа.

— Все вообще того мнѣнія, что Сантана, въ пользу коего совершился новый переворотъ въ Мексикѣ, предавъ Соединеннымъ Штатамъ, и что его правленіе кончится присоединеніемъ всей Мексики къ Соед. Штатамъ, если державы, интересы коихъ требуютъ сохраненія равновѣсія въ Америкѣ, не воспрепятвуютъ сему. Другіе думаютъ, что вскорѣ въ Мексикѣ произойдетъ реакція, стремящаяся къ введенію въ этой части Америки монархическаго правленія, къ коему Мексиканцы оказываютъ большое расположеніе. Однако Соединенные Штаты, недовѣряя Сантанѣ, употребляютъ всевозможныя мѣры къ дальнѣйшему поддержанію военныхъ дѣйствій. Въ Мексиканскіе гавани, содержатся въ строжайшей блокадѣ. Генералъ Тайлоръ выступилъ съ отборными войсками въ Монтерей, а генералъ Кернаей съ волонтерами, изъ Кентукки и Миссури, достигъ уже Санта-Фе, гдѣ ввстрѣтилъ ни малѣйшаго сопротивленія. Флотъ на Тихомъ океанѣ, усиленный двумя фрегатами, будетъ дѣйствовать совокушо съ генераломъ Кернаеемъ, и нѣтъ уже никакого сомнѣнія въ томъ, что правительство Соединенныхъ Штатовъ рѣшило Верхнюю Калифорнію обратить въ постоянное свое владѣніе. Коль скоро она будетъ завята американскими войсками, и гавань Св. Франциска укрѣпится надлежащимъ образомъ, то Мексика привуждена будетъ отказаться на всегда отъ этой страны.

P. Bulwer ma dziś wręczyć P. Isturiz. Poseł francuzki, Hr. Bresson, dokłada wszelkich usiłowañ, aby Ministrom hiszpańskim dodać nowej odwagi.

— Flota angielska opuściła Kadyx d. 17 i udała się w kierunku do Lizbony.

— Wiele tu daje do mówienia pogłoska, że z Paryża przysłano dla Królowej Izabelli nadwornego kuchmistrza

Dnia 23 września.

Kortesy podali Infantowi Don Franciszkowi z Asizu adress, w którym składając mu powińszowanie z powodu mającego nastąpić zaślubienia Królowej, oświadczają, że nigdy żaden Xiążę nie był godniejszym stanąć tak blisko tronu, ani też nigdy żaden nie mógł się cieszyć taką powszechną miłością, jakiej on jest przedmiotem. Infant odbierając ten adress był nadzwyczajnie wzruszony, oświadczył oraz, iż jest najmocniej przywiązany do zasad reprezentacyjnego rządu. Deputacya kongressu po tych wyrazach Xięcia wykrzyknęła z zapalem: „niech żyje Xiążę Kadyxu.“

— Kongress uchwalił pobór podatków większością 134 głosów, przeciw 13-tu.

— P. Bulwer znajdował się wczoraj na posłuchaniu u Królowej. Infantka dla słabości zdrowia nie była obecna, co dało powód do wniosków, że Poseł angielski nie chciał jej złożyć powińszowania.

— Jenerał Narvaez przybył już do Madrytu, i miał prywatne posłuchanie u Królowej.

Мехука.

Ostatnie wiadomości z New-Yorku z d. 1 września donoszą, że 15 sierpnia, Santana przybył do Vera-Cruz, i natychmiast stanął na czele powstania. Departamenta Puebla i Meksykański, oświadczyły się za nim. Paredes został złożony z urzędu, i uwięziony w Meksyku. Jenerał Sales kierował powstaniem w stolicy. Przymtem donoszą z Vera-Cruz, iż Kalifornija opanowana została przez wojska Stanów-Zjednoczonych, i przyłączona stanowczo do Unii. Wiadomość o tém otrzymać miał Konsul angielski w Vera-Cruz, 16 go sierpnia.

— Powszechnie jest mniemanie, że Santana, na korzyść którego nowa rewolucya odbyła się w Meksyku, jest zaprzędany Rządowi Stanów-Zjednoczonych, i że jego Prezydeneya skończy się na wcielaniu całego Meksyku do Stanów, jeżeli mocarstwa interessowane w utrzymaniu równowagi lądowej Amerykańskiej, wcześniej temu nie zapobiegną. Lini sądzą, że wkrótce w Meksyku nastąpi reakcyja, dążąca do ustanowienia w tej części Ameryki rządu monarchicznego, do którego ludność Meksykańska największą okazuje skłonność. Tymczasem rząd Stanów-Zjednoczonych, niedowierzając Jenerałowi Santana, robi niestęchanie wysilenia do dalszego prowadzenia wojny. Wszystkie porty Meksykańskie są jak najściślej blokowane. Jenerał Taylor wyruszył z wyborem wojska regularnego do Monterey, a Jenerał Kearney z ochotnikami z Kentucky i z Missouri, stanął już w Santa Fé, gdzie żadnego nie doznał oporu. Flota na Oceanie Spokojnym, powiększona dwoma fregatami, działać będzie wspólnie z Jenerałem Kearney, i nie jest to już tajemnicą, że rząd Unii postanowił zająć wyższą Kalifornię na stałą własność. Skoro zaś ta, jak już donoszą, przez wojska amerykańskie rzeczywiście zajęta została, i port św. Franciszka należycie wzmocniony będzie, Meksyk będzie się musiał wyrzec wszelkiej nadziei odzyskania utraconego kraju.